

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΕΡΠΙΕΡΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΣΕΡΠΙΕΡΗΣ

(ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ)

Q ΜΕΛΛΩΝ νὰ συγγράψῃ τὴν μετὰ βιομηχανικὴν ἱστορίαν τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος, ἀνάγκη τὴν πρῶτον θέλει ἀναγνωρίσει, ἐν τῶν προσώπων τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὸν Ἰωάννην Βαπτιστῆν Σερπιέρην, τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τῆς ἐκμεταλλευτικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, διότι εἰς τὴν ἑκτακτον αὐτοῦ πρωτοβουλίαν, τὴν ἀκούραστον, ἐνεργητικὴν καὶ τὴν σπανίαν νοσηρότητάν, ὀφείλεται ἡ προαγωγή τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος, μετὰ τοῦ ἀκαταμάχητου ἀποδείξεως εὐρίσκουσιν ἤδη ἐν τῷ πόρῳ ζωῆς καὶ οὐκ ὀλίγον χρῆμα εἰσάγεται εἰς τὸν τόπον. Ἄν σήμερον ἐπὶ τῆς ἀξέσπου ἐκείνης λωρίδος τῆς Ἀστυρεωτικῆς γῆς, τῆς ἀπροσπελάστου καὶ

οίονει ἐν ἀγρία καταστάσει διατελούσης ἄλλοτε, ἀνακύπτῃ ἀκμάζουσα καὶ ὅλον ἐν βελτιουμένη ἢ πολίχνῃ τοῦ Λαυρίου μὲ τὰς ὠραίας οἰκοδομὰς τῆς, τὰς λεωφόρους καὶ τὰς πλατείας τῆς, καὶ τὸν ὁσημέραι αὖξοντα πληθυσμὸν τῆς καὶ τὴν σπουδαίαν ἐμπορικὴν τῆς κίνησιν καὶ τὴν σιδηροδρομικὴν μετὰ τῆς πρωτεύουσας ἐπικοινωνίαν, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ στοιχεῖα πόλεως εὐημερούσης εἰς ἐργασίαν καὶ πολιτισμὸν ἀναμφιβίβως τὸ θαῦμα τοῦτο ἀνήκει κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ἀοίδιμον Σερπιέρην, διότι οὗτος ἔθηκε τὰς πρώτας βῆσεις καὶ ἐνεφύσησε τὴν πρώτην πνοὴν καὶ διέχυσε τὰ πρώτα νεῦρα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως, κατανικήσας δυσπερβλήτους δυσκολίας, ἃς ἐνεῖχεν ἡ φύσις τοιαύτης μεγαλεπηβόλου ἐπιχειρήσεως, ἀπαιτούσης πνεῦμα δημιουργικὸν καὶ ἀντίληψιν ὀξεῖαν καὶ φιλοπονίαν ἀκτάβλητον καὶ θέλησιν ἀνένδοτον.

Ὁ ἀοίδιμος Ἰωάννης Β. Σερπιέρης εἶδε τὸ φῶς ἐν Rimini τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ 1832. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἐρρίκος Σερπιέρης, ἀρχαῖος γερουσιαστής, εἰς τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἰταλικῆς παλιγγενεσίας, ὑπῆρξε μέλος τῆς τριανδρίας ἣτις ἐκυβέρνησε τὴν Ἰταλίαν τῷ 1848. Ὁ Ἰωάννης Σερπιέρης, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πατρικοῦ παραδείγματος, συνεχίζων τὴν ἐθνικὴν τοῦ γεννήτορος αὐτοῦ δρᾶσιν, συμμετέσχε τῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του ἀγώνων μὲ ὅλον τὸ ἱερὸν πῦρ καὶ τὸν ἄσβεστον ἐνθουσιασμὸν τῆς νεότητος, ἣτις γνωρίζει νὰ προκινδυνεύῃ πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἰδανικῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλ' ἠναγκάσθη μετὰ μικρὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν, διότι, γενόμενος ὑποπτος παρὰ τῆ παπικῆ Κυβερνήσει, κατέλιπε τὴν γενέθλιον γῆν καὶ κατέφυγεν εἰς Μασσαλίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλλάδα, ἀποκομίζων μόρφωσιν ἀρτίαν καὶ πλοῦτον γνώσεων καὶ ἰδιοφυίαν ἐπιχειρηματικὴν, δι' ἧν κατῴρθωτε καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν δευτέραν καὶ θετὴν πατρίδα του, τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἀποβῇ πολλαχῶς ὠφέλιμος.

Ὡς κοινωνικὸς ἄνθρωπος ὁ ἀείμνηστος Σερπιέρης ὑπῆρξε συμπαθέστατος, ἀβρὸς τοῦς τρόπους, εὐπροσῆγορος, κεκτημένος λεπτὸν τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ, μετὰ πάθος ἀγαπῶν καὶ διὰ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ γενναιοφρόνως ἐνισχύων τὰς ὠραίας τέχνας, συνδεθεὶς δὲ διὰ δεσμῶν ἀρρήκτων μετὰ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Κατέλιπε κληρονόμον τοῦ ἐπιζήλου ὀνόματος καὶ τοῦ πλοῦτου ἓνα μόνον υἱόν, τὸν ἀγαπητότατον Φερνάνδον Σερπιέρην, γαμβρὸν διακεκριμένου οἴκου τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, τοῦ κ. Παχύ, διευθύνοντα ἤδη ἐπαξίως τὰ ἔργα τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου καὶ συνεχίζοντα ἐν εὐγενεῖ ἀμίλλῃ καὶ φιλοτιμῷ δράσει τὸ παράδειγμα τοῦ πολυτίμου καὶ ἀλησημονήτου πατρός.